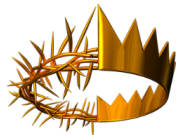

ОБ'ЄДНАНІ, ЩОБ ЗРОСТАТИ

Маркос Ф. Бомфім

ВІДДІЛ
УПРАВЛІННЯ
РЕСУРСАМИ

ОБ'ЄДНАНІ, ЩОБ ЗРОСТАТИ

Чому в 2002 році з'їзд проголосував за Об'єднаний план пожертвувань (ОПП) як за «систему пожертвувань, рекомендовану та схвалену Генеральною конференцією»¹ Церкви адвентистів сьомого дня?² Якого зростання ми очікуємо для віруючих і церковних закладів після прийняття цієї «концепції спрощеної системи пожертвувань»?³

Що це таке: як видно з назви, ОПП «об'єднує» всі нецільові пожертвування в єдиний фонд. Звідти ресурси розподіляються, рівномірно покриваючи всі витрати Церкви, які не фінансуються десятиною, на всіх рівнях і в усіх географічних регіонах.

Будучи добре злагодженою системою мотивації, збору та розподілу пожертвувань, ОПП визначає десятину і регулярні та систематичні пожертвування (тепер їх називають «обіцяними приношеннями») як основний і початковий вияв поклоніння,⁴ і передбачає, що їх слід приносити до скарбниці. Цього плану вже дотримуються дев'ять світових дивізіонів, що становлять понад 90 відсотків адвентистського всесвітнього членства.⁵

Мета цього плану – забезпечити зростання або розвиток Церкви принаймні в трьох аспектах: теологічному, організаційному та індивідуальному.

ТЕОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ

Зосереджує увагу на Богові в справі жертвування:

Замість того, щоб зосереджуватися на матеріальних потребах Церкви або конкретних місіонерських проектах,

служіннях чи закладах, ОПП наголошує на духовній потребі людини поклонитися Богу.⁶ Відтак, «пожертвування рекомендуватимуться як вияв поклоніння Богу у відповідь на Його благословення»⁷ і даватимуться так само регулярно, як Він благословляє (Прип. 3:9, 10).

Пропонує розподіл на основі потрійної місіонерської стратегії:

Усі зібрані та нецільові пожертвування розподіляються згідно з потрійною місіонерською стратегією, описаною в Діях 1:8, яка однаково забезпечує місцеві, регіональні та міжнародні потреби.

Він дотримується принципу «Тіла»:

ОПП узгоджується з біблійною концепцією про Церкву як «тіло», яке передбачає, що кожний член тіла має однаково й послідовно отримувати свою частку харчування.

Підкреслює важливість «обіцяних приношень» (регулярних і систематичних жертвувань):

«Обіцяні приношення» – цю назву обрано з освітньою метою для визначення регулярних і систематичних пожертвувань, оскільки вони були раніше «обіцяні» або «призначені» віруючим (2 Кор. 9:7) як пропорція або відсоток⁸ (1 Кор. 16:1; Втор. 16:17) від будь-якого доходу (Прип. 3:9). Вони вважаються такими ж обов'язковими, як і десятина⁹ (Мал. 3:8-10), і жертвуються віруючим одразу після неї, перш ніж здійснити будь-які інші витрати чи пожертви¹⁰ (Прип. 3:9; Матв. 6:33).

Нагадує принцип принесення дарів у скарбницю:

Не можливо не помітити, що ОПП схожий на збір десятини, оскільки забезпечує справедливую систему розподілу, яку можна порівняти з принципом принесення

десятини у скарбницю.¹¹ Цей план є логічним продовженням, оскільки десятина та регулярні/систематичні пожертвування регулюються однаковою біблійною системою,¹² і так само як у Старому Завіті, принцип жертвувати в скарбницю застосовується до обох.¹³

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ АСПЕКТ

Уможливорює духовне навчання і заохочення:

Жертвування «як вияв поклоніння»¹⁴ та концепція «обіцяних приношень» мають освітню спрямованість. Замість того, щоб заплутувати членів Церкви постійною рекламою десятків різних проєктів, напрямків і служінь, освітні дії відносно пожертвувань більше зосереджуватимуться на Богові, ніж на проєктах, більше на правильній мотивації, ніж на призначенні пожертвувань. Поклоніння замінює збір коштів, а віруючі замінюють жертводавців. Замість того, щоб жертвувати на допомогу чомусь або комусь, як це роблять жертводавці, віруючі жертвують тому, що вже отримали допомогу!

Забезпечує рівномірне зростання:

Коли цей план буде запроваджено, широкий спектр ухвалених місіонерських заходів Церкви, особливо місцеві церкви, автоматично отримають свою частку. Крім того, місцеве поле, уніон і дивізіон регулярно отримуватимуть більше не десятинних коштів для інвестування у нові стратегічні місіонерські проєкти та для підтримки місіонерських заходів на рівні місцевих церков.

Відповідно до робочого курсу Генеральної конференції щодо ОПП, «місцева церква повинна

отримувати мінімум 50 відсотків і максимум 60 відсотків Об'єднаних пожертвувань для бюджету місцевої церкви;» місцеве поле, уніон і дивізіон – мінімум 20 відсотків і максимум 30 відсотків; а Всесвітній місіонерський бюджет отримає 20 відсотків.¹⁵

Сприяє єдності мети і продуктивності:

Завдяки тому, що всі жертвують в один «казан», так як це відбувається з десятиною, ми сприяємо єдності, стаємо сильнішими та рухаємося далі у виконанні нашого місіонерського доручення. Зрештою, як і в сім'ї, єдність у думках і діях не процвітатиме, якщо немає відповідної єдності гаманців.

Запобігає незалежності окремих громад та зосередженню на задоволенні лише своїх потреб:

Це альтруїстична та комплексна система жертвування і розподілу, яка допомагає запобігти зосередженню на задоволенні лише своїх потреб.

З іншого боку, шалена конкуренція за кошти з адвентистської бази пожертвувань звідусіль викличе бажання утримати кошти в своїй громаді. Таке відношення стане релігійною версією боротьби видів і виживання найсильнішого, що навряд чи можна назвати християнською концепцією. Забираючи ресурси в місцевої церкви, причини свого існування, служителі стріляють собі в ногу. Таким же способом Церква розвиває корпоративний егоїзм, якщо заохочує своїх членів утримувати всі кошти «тут».

Тепер головна мета будь-якої ініціативи жертвувати полягає в тому, щоб поклонятися Богу так само регулярно, як ми отримуємо Його благословення. Вона більше не залежить від закликів, наявності відповідних проєктів, добрих почуттів чи вподобання.

Він діє за принципом «зворотного впливу»:

Розподіл пожертвувань згідно ОПП до того ж підпорядковується принципу «зворотного впливу»,¹⁶ за яким, чим більше вкладено в успіх іноземних місій («там»), тим більше розвиватиметься робота на місці («тут»). Обіцяне благословення щедрості (Прип. 11:24-26) поширюється на заклади також!

Приділяє велику увагу підтримці місцевої церкви:

Оскільки місцева церква – це місце, де «народжуються» та виховуються нові члени, більший відсоток усіх регулярних або нецільових пожертвувань (мінімум 50 відсотків і максимум 60 відсотків), зібраних у будь-який час, залишатиметься там, забезпечуючи належну фінансову підтримку для найважливішої одиниці адміністративної структури Церкви адвентистів сьомого дня.

Забезпечує можливості для жертвування на проєкти:

Члени Церкви завжди вільні вирішувати, куди направити свої пожертвування, і ОПП також визнає цінність підтримки служінь і жертвовності. Отож, відповідно до ОПП

членів Церкви можна заохочувати робити добровільні пожертви¹⁷ (поодинокі, за побажанням, орієнтовані на проєкт, не регулярні, не обіцяні), але лише додатково до «обіцяних», регулярних пожертвувань.

З цієї причини на весняному з'їзді 2002 року було прийнято рішення, що будь-які «безпосередні звернення до донорської бази Церкви адвентистів сьомого дня повинні включати в своїх донорських матеріалах запевнення у попередньому зобов'язанні донора поклонитися Богу через десятину та регулярну підтримку Церкви за допомогою систематичних пожертвувань». У тексті також додається, що «таке запевнення має включати подібне формулювання: «Внески у відповідь на звернення повинні перевищувати суму від регулярного повернення десятин і систематичних пожертвувань у вашу місцеву церкву».¹⁸

ІНДИВІДУАЛЬНИЙ АСПЕКТ

Підкреслює важливість альтруїстичного

жертвування:

ОПП заохочує членів Церкви уникати егоїстичного жертвування, яке може виникати, коли «я жертвую лише на те, що мені подобається, те, чому віддаю перевагу, те, що я знаю, або на те, що якимось чином принесе мені користь». Зрештою, якщо сатана таки не може завадити мені жертвувати, він намагатиметься зробити мене егоїстом навіть коли я жертвую!

Прирівнює за важливістю регулярні пожертвування і десятину:

Цей план заохочує членів Церкви перейняти біблійне бачення регулярних і систематичних пожертвувань. Тобто,

вважати їх такими ж обов'язковими, як десятину (Мал. 3:8-10), віддавати після отримання будь-якого доходу (Прип. 3:9), як обіцяний відсоток від доходу (1 Кор. 16:2; Втор. 16:17) згідно принципу. Під час кожного внеску, розвиватиметься не лише характер члена Церкви, але і його емоції підпорядковуються духовним реаліям (Матв. 6:21).

Дозволяє кожному долучитися до місіонерського служіння:

Єдність і любов до місії зростають, коли віруючі інвестують свої скарби в місію (Мат. 6:21). Виникає задоволення від усвідомлення того, що невеликі частинки кожного пожертвування будуть розподілені рівномірно, щоб задовольнити всі потреби місіонерської діяльності Церкви, від своєї місцевої церкви до найвіддаленішої частини світу!

Розвиває зрілість у жертвуванні:

Тепер головна мета будь-якої ініціативи жертвувати полягає в тому, щоб поклонятися Богу так само регулярно, як ми отримуємо Його благословення. Вона більше не залежить від закликів, наявності актуальних проєктів, добрих почуттів чи вподобання.¹⁹ Як сказала Еллен Уайт, «послідовники Христа не повинні чекати, поки захоплюючі місіонерські заклики спонукатимуть їх до дії. Якщо вони пробудилися духовно, то в своєму щотижневому доході, великому чи малому, вони почують голос Божий та голос сумління, які владно вимагатимуть десятини та пожертвувань, які належать Господу».²⁰

Божа посланниця також додає, що «Бог розробив план згідно з яким усі можуть жертвувати відповідно до даного Ним процвітання. Цей план зробить жертвування

звичкою, і не потрібно буде чекати особливих закликів...
Поки всі не виконуватимуть план систематичної
доброчинності, нам не вдасться наблизитися до
апостольського правила».²¹

Як резюмував один скарбник дивізіону, коли
заохочував впровадити ОПП на своєму полі, Церква
розробила цей план «не тому, що він принесе більше
коштів, хоча і це може статися, а тому, що це правильно!»²²

1 Протокол річної ради 02-337, 9 жовтня 2002 р.

2 Два інших — це «Календар щотижневого заклику до
пожертвувань» і «Особистий план жертвувань». Див. Робочий курс
Генеральної конференції на 2018-2019 рр. С. 617 (V 30).

3 Протокол весняного засідання GC 2002 02-53, 18 квітня 2002 р.

4 «Вияв поклоніння через фінансове управління починається з
десятини та регулярної підтримки Церкви за допомогою систематичних
пожертвувань». Протокол весняного засідання GC 2002 02-54 від 18
квітня 2002 р.

5 ECD, ESD, EUD (Іспанія та Португалія), IAD, NSD, SAD, SID, SPD
(PNG та острови), SUD, SSD та WAD.

6 Див. Псалом 50:14; 66:13-16; 76:11; 96:8, 9; 116:17-19.

7 Протокол щорічної ради 02-337, 9 жовтня 2002 р.

8 Докладніше про пропорційні жертвування див. у примітці
№12 і <https://stewardship.adventist.org/2017-21-3-why-should-our-offerings-be-percentage-based>.

9 «Рішення про повернення десятини й жертвувань не
приймається спонтанно. Бог дав нам чіткі вказівки щодо цього. Він
визначив десятину й жертвування як наш обов'язок. І Господь бажає,
щоб ми жертували регулярно й систематично... Нехай кожен регулярно
перевіряє свій дохід, який є благословенням від Бога, і відкладає
десятину як святиню Господню... Після відділення десятини відкладіть
дари й жертвування, "те, що можете дати"». Еллен Г. Уайт. Поради з
управління. С 80, 81 (курсиви додано).

10 «Ми не повинні присвячувати Йому те, що залишається від
нашого доходу після задоволення усіх наших реальних або уявних

потреб. Перш ніж використати будь-які кошти, ми повинні відділити те, що Бог визначив як Своє». Там само. С. 81.

11 Дізнайтеся більше про принцип жертвування у скарбницю в книзі Еда Рейда «Куди ми несемо нашу десятину? У пошуках скарбниці».

12 У Малахії 3:8-10 десятина та пожертвування очевидно належать до однієї системи, що по суті передбачає принаймні три схожі характеристики для обох: (1) регулярність і (2) пропорційність, яка залежить від доходу, і (3) систему збору та рівномірного розподілу. Еллен Уайт погоджується з цією концепцією, коли вона каже, наприклад, що «Згідно з біблійною системою [слово в однині] десятин і пожертвувань [обоє регулюються однією системою], суми, які сплачують різні особи, звісно що значно відрізняться, оскільки вони пропорційні доходу» (Поради з управління ресурсами. С. 73 (курсив додано).

13 Втор. 12; 18:8; 2 Хрон. 31:11-21; Пс. 66:13-16; 96:8, 9; 116:17-19; Неєм. 10:32-39; 12:44-47; 13:8-14; Мал. 3:8-10. Див. також «Поради з управління ресурсами», стор. 65, 67 і 75. В Церкві АСД місцева конференція вважається «скарбницею»; але «для зручності членів церкви» (див. книгу Еда Рейда «Куди ми несемо нашу десятину? У пошуках скарбниці», стор. 2), пожертвування можуть передаватися через місцеву церкву, яка вважається форпостом скарбниці.

14 Протокол річної ради 02-337, 9 жовтня 2002 р.

15 Робочий курс Генеральної конференції 2018-2019. С. 618, 619 (V 35 20).

16 Принцип «зворотного впливу» міститься тут: «Демонструвати ліберальний, самозречений дух заради успіху закордонних місій – це надійний спосіб просування місцевої місіонерської роботи; адже процвітання місцевої роботи значною мірою залежить, по волі Божій, від зворотного впливу євангельської роботи, яка виконується у далеких країнах» (Еллен Г. Уайт. Служителі Євангелія. С. 465.

17 Згідно зі словником Merriam-Webster, добровільне пожертвування — це «добровільна релігійна жертва, яка здійснюється на додачу до того, що вимагається за обітницею, законом про десятину або заставою»; <https://www.merriam-webster.com/dictionary/freewill%20offering> (отримано 1 квітня 2019 р.).

18 Протокол весняного засідання GC 2002 (02-55).

19 Див. примітку №9.

20 Еллен Г. Уайт. Свідчення для Церкви. Т. 4. С. 474 (курсив додано).

21 Еллен Г. Уайт. Свідчення для Церкви. Т. 3. С. 411 (курсив додано).

22 Почув під час приватної розмови від Германа Луста, нині помічника скарбника ГК.

Маркос Ф. Бомфім

Пастор Маркос Ф. Бомфім – директор Відділу управління ресурсами Генеральної конференції.